

Päätimme itse lähteä liikkeelle ja kertoamaan millaisia jäseniä kaipaamme.”

LAPPEENRANTA

Sopimuspalokunnalle sivupaloasema

LAPPEENRANTALAINEN TIRILÄN VPK ON PERUSTANUT SIVUPALOASEMAN SKINNARILAN KOULUKESKITYMÄÄN. ALUEELLA ON LAPPEENRANNAN TEKNILLINEN YLIOPISTO JA SAIMAAN AMMATTIKORKEAKOULU SEKÄ NOIN 7000 OPISKELIJAA.

TEKSTI ISTO KUJALA KUVAT TIRILÄN VPK

Palokunnanpäällikkö **Ville Hirvonen** kertoo, että idean sivupaloasemasta keksi hälytysosaston jäsen **Maija Ruuska**.

– Olin aiemmin kaupungin keskustassa opiskele-
massa, mutta opiskelupaikka siirtyi Skinnarilaan kampuksen valmistuttua. Harmitti, kun lähdin Skinnarilasta keikalle, enkä koskaan ehtinyt paloauton kyytiin, sanoo Maija.

Matkaa koulun ja paloaseman välillä on 9,5 kilometriä. Ville Hirvonen vei Maijan idean 2012 alkuvuodesta palokunnan hallitukseen. Asiaa päätettiin selvittää, koska jo silloin kuudesta seitsemään palokunnan jäsentä opiskeli Skinnarilassa. Hallituksen päätöksellä aloitettiin kokeilu ja vuokrattiin miehistöautolle tila Teknopolikselta tammikuussa 2013. Ensin palokunnan ainoa miehistöauto oli kokeilupaloasemalla. Hälytyksiin ja harjoitukseen lähtö helpottui merkittävästi. Myös hälytyslähdöt vahvistuivat, kuitenkin hankaluutta toimintaan toi ainoan miehistöauton jatkuva siirtely paloaseman ja sivupaloaseman välillä tarpeen mukaan.

KOKEILUSTA PYSYVÄKSI

Lokakuussa tehtiin päätös siirtää miehistöauto pysyvästi sivupaloasemalle. Joulukuun loppuun asti testattiin tätä ratkaisua. Tammikuussa 2014 kuitenkin tehtiin päätös hankkia toinen miehistöauto, joka hankittiinkin kahdessa viikossa. Tämä käytetty miehistöauto sijoitettiin pysyvästi Skinnarilaan. Palokunnan toimintasuunnitelmassa oli jo huomioitu Skinnarilan sivupaloaseman toiminnan vahvistaminen ja sitä lähdeittiinkin joukolla pohtimaan. Ville Hirvosen ja Maija Ruuskan lisäksi suunnitelmassa oli mukana mm. **Emmi Suppanen**. Emmi piti kokeilua erinomaisen hyvänä ja siksi hänen mielestään sitä tuli vahvistaa.

– Työpaikkani on ohjelmisto- ja it-alan yrityksessä. Teen projektipäällikön työtä ja minulla on työnantajalta lupa lähteä hälytystehtävään keskellä työpäivää. Nyt se on sivupaloasemasta johtuen myös käytännössä mahdollista, kertoo Emmi Suppanen.

LEPPOISA KAHVITILAISSUUS REKRYTOINNIN MERKEISSÄ

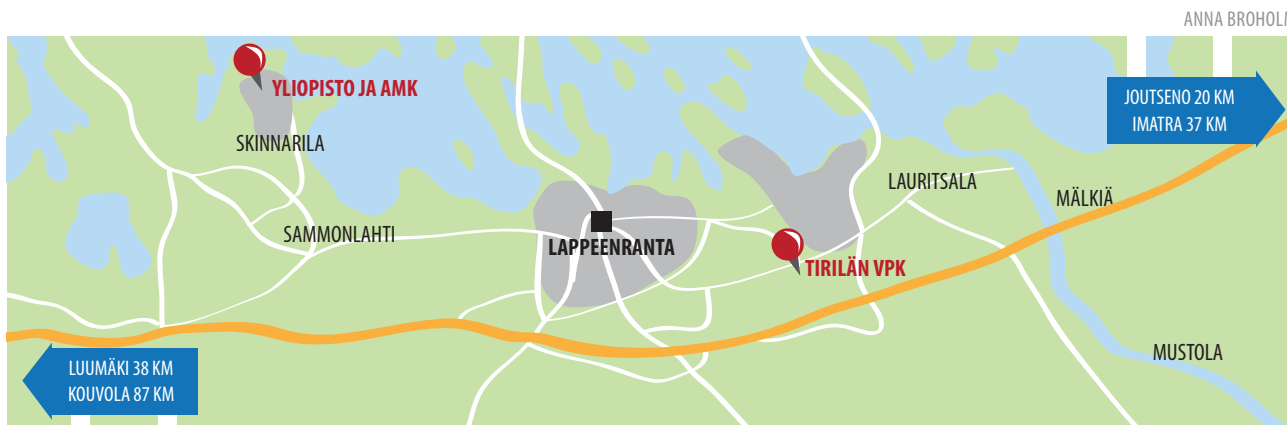
Suunnittelun tuloksena päädyttiin pitämään opiskelijoille rekrytointitilaisuus. Siitä tiedotettiin montaa kanavaa pitkin. Tiedotteita oli paperiversiona yliopistolla ja ammattikorkeakoululla, kaikki opiskelijat saivat tiedotteen tilaisuudesta ja Tirilän VPK:n toiminnasta sähköpostiinsa, ja myös sosiaalista mediaa käytettiin tiedon välittämiseen.

– Kaikki nämä kanavat ovat olleet käytössämme jo aiemmin, silti hyvin harva ihminen on tullut paloasemalle ilmoittautumaan jäseneksi. Siksi päätimme itse lähteä liikkeelle ja kertomaan, millaisia jäseniä kaipaamme. Tilaisuus pidettiin ammattikorkeakoululla ja se oli tarkoituksella tehty leppoisaksi, tyyliin: ”tule juomaan kahvit kanssamme, kerromme samalla palokuntamme toiminnasta”.

Kahvilla kävikin noin 150 henkilöä. Heistä löytyi kolme kiinnostunutta sammutustyökurssin suorittanutta palokuntalaista ja 14 muuta toiminnasta kiinnostunutta. Olimme tuloksesta positiivisesti yllättyneitä, toteaa Hirvonen.

Kyselyjä ja mukaantulolupauksia on tullut myös tilaisuuden jälkeen. Näyttää siltä, että tieto rekrytoinnista menee parhaiten läpi henkilöltä henkilölle, www-sivut, paperitiedotteet ja some tukevat tätä. ▶

Palokunta on avannut onnistuneesti toimintaansa ympäröivään yhteiskuntaan.”

UUSIEN JÄSENTEN SITOUTTAMINEN

Haaste on tietysti siinä, miten palokunta pitää uudet jäsenet toiminnassaan mukana. Sekin on Tirilän VPK:ssa suunniteltu ja suunnitelmaa ollaan toteuttamassa.

– Haluamme sitouttaa uudet jäsenet mukaan toimintaan.

Käynnissä on perehdyttämiskurssi ja sammutustyökurssi pidetään jo ensi kuussa. Myös viikkoharjoitusten on oltava sitouttamista tukevia, hyvin suunniteltuja ja toteutettuja. Näin kaikki hälytysosastolaiset tulevat mielellään harjoituksiin, kertoo Ville Hirvonen.

Tärkein kuluerä Skinnarila-projektissa oli käytetyn miehistöauton hankinta. Se maksoi 7000 euroa.

– Siihen saimme PSR:n avustuksen. Kaikki uudet jäsenet on varustettu jo meillä olevilla käytetyillä varusteilla. Sammutustyökurssin jälkeen heidän varusteitaan tullaan hieman parantamaan uushankinnalla. Lisäksi tulee sivupaloaseman tilan eli autotallin vuokra, mutta se ei paljoa ole, myhäilee Hirvonen.

MITÄ HANKKEESTA OPITTIIN?

Tiriläläisten hanke on onnistunut erinomaisesti. Siitä oli muutenkin hyötyä kuin uusien jäsenten saanti. Palokunta on avannut onnistuneesti toimintaansa ympäröivään yhteiskuntaan

– Enää emme ole sisäänlämpiävä vpk. Palokuntamme tunnetaan hyvin Lappeenrannassa ja muuallakin Suomessa. Hankkeen avulla on hyvä yhteishenki entisestään lujittunut ja uudet on otettu hyvin vastaan toimintaan. Juttu oli se, että läksimme reippaasti ihmisten pariin ja tarjosimme kahvit kaikille rekryttilaisuuteen tulijoille. Samalla kerrottiin palokunnan toiminnasta uudestaan ja uudestaan, kun ihmiset joivat kahvia ja uusia henkilöitä tuli kahvittelemaan lisää, kertovat tiriläläiset.

Rekrytointihanke on poikunut myös yhteistä harjoittelua ja kohdetutustumisia koulujen ja muiden toimijoiden kanssa Skinnarilassa.

ERI REKRYTOINTITAVAT SYNNISSÄ

Päivä paloasemalla ja täyttä toimintaa -päivät eivät ole tuoneet yhtään uutta jäsentä Tirilän VPK:aan.

– Vaikka olemme vahvasti mukana toiminnallamme sosiaalisessa mediassa, sitä kautta ei ole tullut palokuntaan kuin vain kaksi jäsentä. Emmi on niistä toinen. Ulkopuoliset eivät tiedä minkälaista toimintaa todellisuudessa voi olla lappeenrantalaisessa vpk:ssa. Palokunnan väen on mentävä ihmisten luo kertomaan toiminnasta ja levitettävä sanaa kavereiden kautta. Meillä on noin sata hälytystehtävää vuodessa. Monelle palokuntalaisellekin se on yllätys, luullaan että kaupunki-vpk on aina reservipalokunta, toteaa Emmi painokkaasti. ■

LISÄTIETOJA

www.tirilanvpk.com